
[2024-70-RE](#)

Causa 2024-70-RE

(Antezana Flores c/ Govern d'Andorra)

Número de registre 485-2024. Recurs d'empara

Aute del 20 de desembre del 2024

BOPA núm. 2, del 8 de gener del 2025

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, l'11 de novembre del 2024, per la representació processal del Sr. Cedric Williams Antezana Flores, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 21 d'octubre del 2024, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com del seu dret a la vida privada i familiar, reconegut a l'article 13 de la mateixa norma, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada i que retrotregui les actuacions davant la Sala Administrativa;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 13, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. La representació processal del Sr. Cedric Williams Antezana Flores va interposar una demanda contra el Govern en què impugnava l'acord del 21 de febrer del 2024 que desestimava el recurs formulat contra la resolució del Ministeri de Justícia i Interior del 17 de gener del mateix any, mitjançant el qual es decidia l'expulsió del demandant del territori nacional per un període de 10 anys.

1.2. El 10 de juny del 2024, la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia va dictar una sentència que decidia estimar parcialment aquesta demanda en el sentit de confirmar l'expulsió del demandant, però reduint aquesta mesura a un període de 7 anys.

1.3. Tant el Govern com la representació processal del Sr. Cedric Williams Antezana Flores van presentar recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 21 d'octubre del 2024, la Sala Administrativa va dictar una sentència que desestimava ambdós recursos d'apel·lació i confirmava la decisió de la primera instància en els seus propis termes.

1.4. L'11 de novembre del 2024, la representació processal del Sr. Cedric Williams Antezana Flores va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 21 d'octubre del 2024, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com del seu dret a la vida privada i familiar, reconegut a l'article 13 de la mateixa norma.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent addueix que la decisió d'expulsió no és suficientment precisa ni està raonada, en particular, pel que fa a la jurisprudència del Tribunal Constitucional i del Tribunal Europeu dels Drets Humans sobre els criteris per a la valoració de la legalitat de l'ordre d'expulsió.
- Així mateix, recorda la jurisprudència pròpia de la Sala Administrativa, d'acord amb la qual sí que es va anul·lar un acte administratiu per manca de motivació en lloc de suplir les seves mancances.
- No obstant això, en aquest cas el Tribunal de Batlles ha efectuat una apreciació errònia de la norma aplicable, de la jurisprudència en la matèria i ha vulnerat el dret a la seva vida privada i familiar.
- Insisteix en què la Sala Administrativa no pot corregir la manca de motivació de l'ordre administratiu d'expulsió inicial.
- Per aquests motius al·lega que la sentència impugnada de la Sala Administrativa està indegudament fonamentada en Dret i vulnera els seus drets fonamentals establerts a la Constitució, concretament, en els articles 10 i 13.
- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada i que retrotregui les actuacions davant la Sala Administrativa.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Administrativa recorda els termes de la Llei d'immigració, en particular, l'article 122, que descriu precisament la mesura d'expulsió com a una mesura enquadrada en el marc de la policia administrativa d'estrangers, la finalitat de la qual no és altra que la salvaguarda de l'ordre i la seguretat públics davant de conductes que resultin susceptibles de pertorbar-los.

- També recorda que, d'acord amb la seva jurisprudència i amb la del Tribunal Europeu dels Drets Humans, aquesta mesura té una substantivitat pròpia, que no revesteix un caràcter sancionador i que té una finalitat merament preventiva, basada en l'apreciació d'una conducta degudament contrastada, que pugui fer racionalment preveure la probabilitat d'ulteriors atemptats contra la tranquil·litat pública.

- Seguidament, examinant el cas concret del recurrent, constata que aquest va ser condemnat per tràfic de cocaïna a la pena de 2 anys de presó ferma, dels quals 10 mesos havent-se de complir al Centre Penitenciari i la resta a substituir per la pena d'expulsió per un període de 3 anys, i al pagament d'una multa de 1.000,00 €.

- Considera que aquests fets són suficients per acreditar que existeix un risc per a les persones, els béns i per a l'ordre públic derivat de la permanència del recurrent en territori andorrà.

- Seguidament, la Sala Administrativa cita de manera detallada els criteris establerts pel Tribunal Europeu dels Drets Humans per valorar la proporcionalitat de la mesura d'expulsió.

- La Sala Administrativa constata que l'interessat no pot acreditar cap arrelament real al Principat, atès que no hi resideix, ni ha disposat mai de l'autorització administrativa per fer-ho, ni hi desenvolupa cap activitat laboral, que té la nacionalitat espanyola, que resideix a La Seu d'Urgell, circumstància que li permet, malgrat la mesura d'expulsió, mantenir vincles familiars amb la seva filla menor d'edat que resideix a Andorra, encara que no n'ha reconegut la paternitat.

- També constata que no s'acredita cap circumstància que pugui suposar una dificultat especial derivada del retorn al seu país d'origen.

- Seguidament, indica que és de manera ajustada a dret que la Batllia va valorar la proporcionalitat de la durada de la mesura d'expulsió reduint-la a 7 anys.

- Per tant, a la vista dels fets, la Sala Administrativa confirma la proporcionalitat i desestima el recurs d'apel·lació del recurrent que demanava, subsidiàriament, una reducció de l'expulsió encara més gran i desestima també el recurs d'apel·lació del Govern que sol·licitava que l'expulsió fos acordada per la durada màxima de 10 anys prevista per la Llei.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal de cassació, ni un tribunal suprem.

3.2. L'anàlisi dels fets, de les normes aplicables, així com la seva interpretació corresponen a les jurisdiccions ordinàries, llevat que això condueixi a una resolució il·lògica, arbitrària, no raonable o que infringeixi els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

3.3. Per tant, el Tribunal Constitucional ha d'examinar la sentència de la Sala Administrativa impugnada pel recurrent des d'aquestes úniques perspectives.

3.4. En aquest cas, la Sala Administrativa exposa de manera acurada els fets, les normes aplicables i la jurisprudència aplicable, tant la pròpia, com la del Tribunal Europeu dels Drets Humans.

3.5. Així, considera que el tràfic de cocaïna, en la seva modalitat d'importació i de transport, pel qual el recurrent va ser condemnat, justifiquen l'existència d'un risc per a les persones, els béns i per a l'ordre públic, derivat de la seva permanència en territori andorrà en el sentit de les disposicions de la Llei d'immigració.

3.6. La Sala Administrativa examina igualment de manera detallada, a la vista de la seva jurisprudència i de la del Tribunal Europeu dels Drets Humans, la proporcionalitat de la mesura d'expulsió en funció de la situació personal del recurrent, i en dedueix que la durada de 7 anys adoptada per la primera instància respecta aquest principi de proporcionalitat.

3.7. Cal concloure, doncs, que la decisió de la Sala Administrativa està fonamentada en Dret, és conforme a les jurisprudències citades i es recolza de manera lògica i objectiva en elements fàctics, concretament, en la condemna penal del recurrent, tenint en compte la seva situació personal.

3.8. No es pot retreure al raonament de la Sala Administrativa ser il·lògic, absurd o irraonable.

3.9. Els arguments del recurrent que versen essencialment sobre la qualitat de la motivació de la decisió administrativa inicial no permeten demostrar una possible vulneració dels seus drets constitucionals per part de la decisió impugnada de la Sala Administrativa que confirma la justificació de la mesura i la proporcionalitat de la seva durada.

3.10. Així doncs, atès que aquest recurs d'empara està mancat de contingut constitucional, cal declarar la seva inadmissibilitat a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2024-70-RE interposat per la representació processal del Sr. Cedric Williams Antezana Flores contra la sentència del 21 d'octubre del 2024, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 20 de desembre del 2024.

Joan Manel Abril Campoy Pere Pastor Vilanova

President Vicepresident

Josep-D. Guàrdia Canela Jean-Yves Caillet

Magistrat Magistrat
